

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní
Martinou Rýznarovou ve věci

žalobce: **L. z. s.**
sídlem Z. 453/12, X J.
zastoupený advokátkou Mgr. Rebekou Mořovskou Žiďuliakovou
sídlem Husovo náměstí 139, 584 01 Ledec nad Sázavou

proti
žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**
sídlem Jeremenkova 40a, 779 00 Olomouc

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 3. 2024, č. j. X, ve věci přestupku

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.
- III. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. V projednávaném případě jsou **jádrem sporu otázky**, jestli je napadené rozhodnutí přezkoumatelné, jestli správní orgány spáchání přestupku prokázaly, jestli bylo nařízení obce o zpoplatnění parkování zveřejněno a jestli šlo o místní komunikaci.
2. Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Jeseník (dále jen „městský úřad“) z 13. 10. 2023, č. j. X, kterým městský úřad uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění účinném ke dni spáchání přestupku (dále jen „ZSP“), a uložil mu pokutu ve výši 1 500 Kč a paušální náhradu nákladů správního řízení ve výši 1 000 Kč.

3. Přestupku se žalobce měl dopustit tím, že jako provozovatel motorového vozidla registrační značky X (dále jen „vozidlo“) v rozporu s § 10 odst. 3 ZSP nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená ZSP. Nezjištěný řidič 15. 3. 2022 od 15.35 do 15.45 h ve městě Jeseník na náměstí Svobody před domem č. 876/20 nerespektoval dopravní značku IZ 8a „Zóna s dopravním omezením“ s vyobrazením informativní značky IP 13c „Parkoviště s parkovacím automatem“ a dodatkem „PO – PÁ 8:00-18:00 hod. (So, Ne, svátky zdarma)“ a stál v prostoru označeném uvedenou dopravní značkou bez zaplaceného parkovacího poplatku. Tímto jednáním nezjištěný řidič vozidla porušil § 4 písm. c) ZSP.
4. **Žalobce v žalobě** namítal nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, nejasné vymezení místa přestupku ve výzvě k úhradě určené částky, neprokázání přestupku, nefunkčnost parkovacího automatu a neprokázání zveřejnění nařízení obce o zpoplatnění parkování.
5. **Žalovaný ve vyjádření k žalobě** navrhl, aby soud procesní strategii žalobce vyhodnotil jako zneužívající, pokud by zvažoval přiznání nákladů soudního řízení.
6. **Soud přezkoumal** napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.).
7. **Magistrát v rozhodnutí o přestupku** uvážil, že spáchání přestupku bylo prokázáno fotodokumentací Městské policie Jeseník (dále jen „městská policie“), kde je zaznamenáno vozidlo i dopravní značení, které je umístěno několik jednotek metrů, respektive v dohledové vzdálenosti před vozidlem. Dopravní značka informuje řidiče o konci zóny „Parkoviště s parkovacím automatem“ s dodatkovou tabulkou popsanou výše. Již v srpnu 2020 bylo na úřední desce města Jeseník zveřejněno nařízení č. 1/2020, kterým se vymezují oblasti města Jeseník, ve kterých lze místní komunikace nebo jejich určené úseky užít za cenu sjednanou v souladu s cenovými předpisy. V části „ceník“ tohoto nařízení je pro placení s krátkodobým parkováním zahrnuto i náměstí Svobody, tedy místo spáchání přestupku. Nařízení města je volně k dispozici a každý má možnost se s ním seznámit. Městský úřad si vyžádal vyjádření vlastníka komunikace. Vlastník komunikace – město Jeseník zastoupené Městským úřadem Jeseník, odborem investic a majetku, oddělením majetku, sdělil 23. 3. 2023, že dopravní značka IP 13c „Parkoviště s parkovacím automatem“ a dodatkovou tabulkou byla 15. 3. 2023 na svém místě, nebyla poškozena a nebyla nečitelná. Po zrušení prvního meritorního rozhodnutí o přestupku žalovaným městský úřad doplnil spis o nařízení města Jeseník č. 1/2020. Žalobce požádal o zaslání tohoto nařízení a městský úřad mu poslal odkaz na webovou stránku, kde je nařízení volně dostupné a informaci, že se s ním může seznámit i u městského úřadu.
8. Městský úřad považoval spáchání přestupku za prokázané fotodokumentací, kterou pořídila městská policie a kterou popsal výše, dále výpisem z aplikace MPLA a vyjádřením vlastníka komunikace, podle kterého dopravní značení bylo čitelné a na místě. Povinnost zaplatit parkovné byla prokázána nařízením města Jeseník č. 1/2020.
9. **Žalovaný v rozhodnutí o odvolání** vysvětlil, že výzva k uhrazení určené částky obsahovala dostatečný popis místa spáchání přestupku. Výzva je úkonem učiněným před zahájením řízení, tedy před shromážděním podkladů pro rozhodnutí, které mohou skutkové okolnosti věci upřesnit. Podstatné je, že nedošlo k zásadní změně skutku, případně jeho záměně s jiným (což ostatně ani žalobce netvrdí). Na fotografii bylo zaznamenáno vozidlo na náměstí Svobody v Jeseníku, a nikoliv na jiném místě.

10. Žalovaný neměl pochybnosti o tom, že zaparkované vozidlo stálo v zóně v s dopravním omezením na parkovišti s parkovacím automatem. Řidič vozidla byl povinen zaplatit parkovné podle pokynu na značce nebo na parkovacím automatu. Městská policie doložila, že parkovné zaplacené nebylo, což prověřila v informačním systému MPLA enforcement. Poloha vozidla byla vyznačena v mapě, kterou městská policie přiložila k oznámení přestupku. Městský úřad označil místo spáchání přestupku před domem č. p. 876/20 a na mapě je označení nejbližší nemovitosti č. 607. Žalovaný proto nahlédl do katastru nemovitostí a ověřil, že součástí pozemku p. č. 607 je stavba rodinného domu č. p. 876. Žalovaný vložil informaci o pozemku k 27. 2. 2024 jako digitální dokument téhož dne do spisu. Žalovaný ověřil na portálu www.mapy.cz polohu domu č. 876/20 a umístění restaurace Gemer na náměstí Svobody 875/24 v Jeseníku. Výtisky s hledáním těchto objektů v internetové mapě 27. 2. 2024 jsou součástí správního spisu jako digitální dokumenty. Je nepochybné, že vozidlo v době kontroly hlídkou městské policie stálo naproti domu č. 876/20 na ulici náměstí Svobody v Jeseníku v zóně placeného stání podle nařízení města Jeseník č. 1/2020. Jde o pozemní komunikaci v části náměstí od křižovatky ulic náměstí Svobody a Poštovní po křižovatku u restaurace Gemer.
11. Žalovaný vložil do spisu nařízení města Jeseník č. 1/2020, kterým se vymezují oblasti města Jeseník, ve kterých lze místní komunikace nebo jejich určené úseky užít za cenu sjednanou v souladu s cenovými předpisy. Město toto nařízení vydalo v souladu s čl. 79 odst. 3 Ústavy České republiky, § 11 odst. 1 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích a § 23 odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích. Nařízení vydala rada obce podle § 102 odst. 2 písm. d) zákona o obcích 24. 8. 2020.
12. Nařízení města bylo vyhlášeno 27. 8. 2020 vyvěšením na úřední desce a nabylo účinnosti patnáctým dnem po vyhlášení 11. 9. 2020. Rada obce přijala 24. 8. 2020 současně ceník za stání silničních motorových vozidel na místních komunikacích, který je součástí nařízení. Údaje o datu vyvěšení na úřední desce a sejmutí z úřední desky jsou uvedeny na straně šesté.
13. Podle žalovaného nebylo třeba dokazovat, že místo, kde vozidlo stálo, bylo místní komunikací; bylo by to nadbytečné. Nařízení města Jeseník č. 1/2020 v souladu se zákonným zmocněním vymezuje ve svých přílohách úseky místních komunikací ke zpoplatněnímu stání a není důvod pochybovat a dále ověřovat, že takto vymezené plochy jsou v evidenci pozemních komunikací skutečně vedeny jako místní komunikace. Žalobce sice tvrdil, že se o místní komunikaci nejedná, ale neuvedl, o jaký druh pozemní komunikace podle něj má jít, ani z čeho to dovozuje. Navíc tuto námitku uplatnil až při druhém odvolání proti rozhodnutí o přestupku. Proto žalovaný považoval tuto námitku za účelovou.
14. Součástí citovaného nařízení je příloha č. 2 se slovním popisem míst ke stání motorových vozidel na časově omezenou dobu. V tabulkách přílohy č. 2 je jmenované náměstí Svobody, a to v úseku „odstavné plochy od křižovatky ulice Poštovní – náměstí Svobody po křižovatku u restaurace Gemer“. Časové upřesnění doby placení parkovného pondělí až pátek v době 8-18 hodin odpovídá údajům na „zónové“ dopravní značce, kterou se měl řidič vozidla řídit. Citované nařízení odkazuje na cenu sjednanou v souladu s cenovými předpisy v člancích 1, 3 a 4. Přiložený ceník obsahuje kromě odkazu na zákon o obcích ještě odkaz na zákon č. 526/1990 Sb., o cenách, a na nařízení města Jeseník č. 1/2020. I když je ceník parkovného samostatným usnesením rady města, podle žalovaného je fakticky právně spjatý s nařízením a je závazným právním předpisem stejně jako nařízení města - srov. usnesení pléna Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 14/08, na které v odvolání odkázal žalobce a podle kterého ceník je v materiálním smyslu právním předpisem a platil tedy i pro žalobce.

15. Žalovaný shledal námitku žalobce, že parkovací automat nefungoval, jako účelovou a nevěrohodnou. Žalobce měl takovou okolnost řešit ihned na místě. Podstatné je, že jednání neznámého řidiče vozidla bylo zadokumentováno a vykazovalo znaky dopravního přestupku citovaného výše.
16. Soud dospěl k závěru, že žaloba **není** důvodná.
17. Soud ve správním spise ověřil, že obsah napadeného rozhodnutí odpovídá obsahu správního spisu.
18. Soud **nepřezkoumatelnost** napadených rozhodnutí žalované neshledal. Ve správním řízení tvoří rozhodnutí obou stupňů jeden celek – srovnej již ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“), například rozsudek č. j. 6 As 161/2013-25.
19. Z napadeného rozhodnutí žalovaného a magistrátu jakožto jednoho celku je zřejmé, že obsahuje nosnou argumentaci. Je zjevné, jakými úvahami se žalovaný řídil, z jakého důvodu nepovažoval za důvodnou právní argumentaci žalobce, proč považoval námitky za liché, mylné, vyvrácené nebo nepřípustné a proč subsumoval skutkový stav pod vybrané právní normy. Z rozhodnutí je zjevné, jak žalovaný rozhodl, v jaké věci, výrok odpovídá odůvodnění a rozhodnutí neobsahuje vnitřní rozpory. Z odůvodnění vyplývá vztah mezi skutkovými zjištěními a úvahami při hodnocení důkazů na straně jedné a právními závěry na straně druhé.
20. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí žalovaného může podle judikatury plynout též z toho, že se jako odvolací orgán nezabýval všemi odvolacími námitkami, tedy že nevyčerpal celý rozsah odvolání [srov. rozsudky NSS č. j. 3 As 51/2007-84 a č. j. 8 Afs 66/2008-71]. Neznamená to ovšem, že by odvolací správní orgán musel ke každé odvolací námitce podrobně odůvodnit své stanovisko a vypořádat každý dílčí argument odvolatele. Námitky lze vypořádat i tak, že správní orgán prezentuje v odůvodnění právní názor odlišný od názoru účastníka řízení, pakliže zdůvodnění tohoto názoru poskytuje dostatečnou oporu výroku rozhodnutí. Tím minimálně nepřímo vypořádá i námitky účastníka řízení. Absence odpovědi na jednotlivé argumenty účastníka v odůvodnění rozhodnutí bez dalšího nezpůsobuje nepřezkoumatelnost rozhodnutí. Podstatné je, aby se správní orgán vypořádal se všemi základními námitkami (viz rozsudek NSS č. j. 6 As 152/2014-78, Kocourek, T. § 76. In Kühn, Z., Kocourek, T. Soudní řád správní. Komentář. Praha: Leges, 2019, s. 618).
21. Argumentace žalovaného rozhodnutí nebránila soudu přezkoumat ji v rozsahu žalobních námitek. Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším (nejintenzivnějším) vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů tak má místo zejména tehdy, opomene-li správní orgán či soud na námitku účastníka zcela (tedy i implicitně) reagovat. Přehlédnout pak nelze ani fakt, že správní orgány a soudy nemají povinnost vypořádat se s každou dílčí námitkou, pokud proti tvrzení účastníka řízení postaví právní názor, v jehož konkurenci námitky jako celek neobstojí (srov. rozsudek NSS č. j. 8 Afs 267/2017-38). Napadené rozhodnutí jako celek těmto požadavkům vyhovělo a bylo podrobně odůvodněno, obsahovalo nosné důvody a reagovalo na námitky žalobce.
22. Nedůvodná je námitka nedostatečného **vymezení místa přestupku** ve výzvě k úhradě určené částky. Námitkou nesprávného popisu skutku ve výzvě k uhrazení určené částky se správní soudy již zabývaly, a to například NSS v rozsudku č. j. 5 As 341/2018-42, bod 10, nebo č. j. 9 As 205/2019-33, body 10 a 11.

23. NSS především poukázal na potřebu vyloučit možnost zaměnitelnosti skutku s jiným a zdůraznil charakter výzvy k úhradě určené částky.
24. Z konstantní judikatury NSS se podává, že požadavek na dostatečnou identifikaci skutku souvisí především s vyloučením možnosti jeho zaměnitelnosti se skutkem jiným. Podle usnesení rozšířeného senátu NSS č. j. 2 As 34/2006–73, č. 1546/2008 Sb. NSS, výrok rozhodnutí o jiném správním deliktu musí obsahovat popis skutku uvedením místa, času a způsobu spáchání, popřípadě i uvedením jiných skutečností, jichž je třeba k tomu, aby nemohl být zaměněn s jiným. V rozhodnutí, jímž se trestá za spáchaný správní delikt, je nezbytné postavit najisto, za jaké konkrétní jednání je subjekt postižen. To lze zajistit jen dostatečnou konkretizací údajů, které skutek charakterizují. Taková míra podrobnosti je nezbytná pro celé řízení, a to zejména pro vyloučení překážky litispendence, dvojího postihu pro týž skutek, pro vyloučení překážky věci rozhodnuté, pro určení rozsahu dokazování a pro zajištění řádného práva na obhajobu (rozsudek NSS č. j. 2 As 271/2018-44).
25. NSS v rozsudku č. j. 9 As 205/2019-33 zdůraznil, že výzvou dle § 125h ZSP ještě nedochází k zahájení správního řízení, ale správní orgán teprve zjišťuje prvotní informace o údajném řidiči vozidla a pachateli přestupku (srov. rozsudek NSS č. j. 6 As 78/2019–45). Zákonná úprava výzvy k úhradě určené částky není příliš detailní, ale je zřejmé, že jejím účelem je procesní ekonomie a možnost odložení věci ve prospěch provozovatele vozidla, nemohou tedy být kladeny příliš vysoké nároky na její přesnost. Skutek je detailně posuzován teprve následně v průběhu správního řízení, čemuž se provozovatel vozidla může bránit. Proto dílčí nedostatek výzvy, který nezpůsobil zaměnitelnost skutku a byl následně během řízení napraven, nemůže způsobit nezákonnost této výzvy ani rozhodnutí správního orgánu. To ostatně vyplývá též z rozhodnutí NSS č. j. 1 As 26/2019–26. Provozovatel vozidlo může své námitky ohledně místa spáchání přestupku účinně uplatňovat v zahájeném správním řízení. Správní orgán totiž před zahájením řízení nemá podle ZSP žádnou možnost, jak v této fázi vydanou výzvu změnit či zrušit.
26. Krajský soud má za to, že v posuzované věci správní řízení jako celek vyloučilo možnou záměnu skutku s jiným. Ze správního spisu soud zjistil, že strážník městské policie umístil na vozidlo písemné upozornění pro nepřítomného řidiče vozidla, jak vyplývalo z oznámení přestupku z 10. 5. 2022. Ve výzvě k uhrazení určené částky 300 Kč bylo vymezeno místo spáchání přestupku tak, že se jednalo o nám. Svobody v zóně dopravní značky IZ 8a „Zóna s dopravním omezením“ s vyobrazením informativní značky IP 13c „Parkoviště s parkovacím automatem“ a dodatkem „PO – PÁ 8:00-18:00 hod. (So, Ne, svátky zdarma)“. Tato výzva byla žalobci doručena tzv. fikcí podle § 24 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „správní řád“), a byla vhozena do schránky. Žalobce na výzvu sdělil řidiče vozidla v době spáchání přestupku a nijak se nedotazoval a nezajímal o přesnější určení místa přestupku. Předseda spolku (žalobce) předvolání k ústnímu jednání převzal, ale neúčastnil se ho, ani se z něho neomluvil. Označený řidič a předseda spolku (žalobce) se písemně městského úřadu dotázal, které registrační značky se přestupek týká. K písemnému sdělení registrační značky vozidla žalobce označil písemně jiného řidiče vozidla. Z odvolání proti usnesení o zastavení řízení ve věci přestupku řidiče nevyplývá, že by měl žalobce místo přestupku za nejasné. Žalobce 14. 2. 2023 požádal o zaslání ze správního spisu a městský úřad ho 16. 2. 2023 vyrozuměl, že má možnost do něj nahlédnout a kopie si pořídit. Žalobce v podání ze 4. 3. 2023 namítl, že místo spáchání projednávaného přestupku nebylo určeno nařízením obce ke zpoplatnění parkování a nebyl vydán ani cenový předpis o zpoplatnění tohoto místa. Je zjevné, že žalobce

neměl pochybnosti o místě spáchání přestupku. Žalobce se k ústnímu projednání přestupku nedostavil ani v jednom ze dvou termínů, na které městský úřad jednání nařídil. Žalobce se k místu přestupku nevyjádřil ani v podání z 5. 5. 2023. Městský úřad k žádosti žalobci 19. 5. 2023 zaslal oznámení přestupku. V odvolání žalobce uvádí, že ve spise je založena mapa a fotografie, které však spáchání přestupku neprokazují. Z mapy je zřejmé, že do ní byla ručně zakreslena místa, kde se nachází porušené dopravní značení a místo, kde parkovalo vozidlo. Žalobce popřel, že by mapa odpovídala realitě. Žalovaný v rozhodnutí o odvolání zrušil napadené rozhodnutí. Městský úřad založil do spisu nařízení města Jeseník č. 1/2020, kterým se vymezují oblasti města Jeseník, ve kterých lze místní komunikace nebo jím určené úseky užít za cenu sjednanou v souladu s cenovými předpisy. Městský úřad k žádosti žalobci zaslal odkaz na webové stránky města Jeseník, kde se s dokumentem může seznámit. Městský úřad v rozhodnutí o přestupku z 16. 10. 2023 odkázal na situační plánec se zakreslením zaparkovaného vozidla a umístěním dopravního značení a dále vycházel z aplikace MPLA a fotodokumentace, ze kterých vyplývá, že parkovací poplatek nebyl zaplacen a vozidlo stálo v zóně s placeným parkováním. Žalobce v odvolání namítal, že v příloze č. 2 nařízení obce je uvedeno nám. Svobody, ale ne celé, ale pouze jeho část. Žalobce namítl, že v rozhodnutí městského úřadu chyběla přezkoumatelná správní úvaha a závěr, že vozidlo stálo právě v té části nám. Svobody, která byla určena ke zpoplatnění. Žalovaný v rozhodnutí o odvolání vysvětlil, že z nařízení obce, oznámení přestupku, mapky s vyznačením místa spáchání přestupku a fotografie se podává, že o místu spáchání přestupku není pochyb. Městský úřad ve výroku rozhodnutí napadeného odvoláním označil místo spáchání přestupku tak, že se nachází „před domem č. p. 876/20“. Na zmíněné mapě je označení nejbližší nemovitosti č. 607. Žalovaný nahlédnutím do katastru nemovitostí ověřil, že součástí pozemku s parcelním č. 607 je stavba rodinného domu s č. p. 876. Žalovaný vložil do spisu informaci o pozemku ke dni 27. 2. 2024 jako digitální dokument. Stejným způsobem žalovaný ověřil na portálu www.mapy.cz polohu domu č. 876/20 ve městě Jeseník, stejně jako umístění restaurace s názvem „Gemer“. Adresa restaurace je nám. Svobody 875/24, Jeseník. Výtisky s objekty v internetové mapě ke dni 8. 2. 2024 jsou součástí správního spisu jako digitální dokumenty. Je nepochybné, že vozidlo stálo v době přestupku v blízkosti (naproti) domu č. 876/20 na nám. Svobody v Jeseníku, kde se jedná o zónu placeného stání podle nařízení města Jeseník č. 1/2020. Jde o pozemní komunikaci v části náměstí od křižovatky ulic nám. Svobody a Poštovní po křižovatku u restaurace Gemer.

27. I zde platí závěr NSS dle rozsudku č. j. 9 As 205/2019-33, že zásadní je mít možnost se změně popisu skutku bránit. Tato podmínka byla v případě žalobce jednoznačně splněna již jen možností účastnit se ústního jednání či výzvou k vyjádření k podkladům rozhodnutí a finálním znění výroku správního rozhodnutí. Městský úřad ve výroku rozhodnutí již uvedl přesné místo spáchání přestupku a uvedenou podmínku splnil. Žalovaný odůvodnění ještě upřesnil. Soud proto shledal místo přestupku jako jednoznačné a vylučující pochybnosti. Ostatně, žalobce v odvolání pouze uvedl, že všechny podklady rozhodnutí k místu přestupku jsou nevěrohodné, aniž by své tvrzení jakkoli prokázal anebo uvedl důvod, proč jim nelze věřit.
28. Neopodstatněná je námitka, že nebylo prokázáno, že **vozidlo parkovalo v úseku platnosti dopravní značky, která stanovila řidiči povinnost zaplatit parkovací poplatek.**
29. Žalobce namítal, že žalovaný pouze odkázal na fotografii dopravní značky IZ 8b „Konec zóny s dopravním omezením“, která je součástí správního spisu. Tato značka nezakládá žádnou povinnost k platbě parkovacího poplatku. Označení místa dopravní značkou

„Parkoviště s parkovacím automatem“ nebylo prokázáno, i když žalobce tuto námitku vznášel ve správním řízení. O existenci této značky nesvědčila ani mapa s vyznačeným dopravním značením, kterou založil do spisu žalovaný. Proto nebylo prokázáno spáchání projednávaného přestupku.

30. Soud ze správního spisu ověřil, že podle oznámení přestupku městské policie z 10. 5. 2022 řidič vozidla porušil dopravní značení IZ 8a (zóna s dopravním omezením – parkoviště s parkovacím automatem). Podle úředního záznamu městské policie z 22. 3. 2022 je přílohou scan z mobilní aplikace MPLA, který byl 15. 3. 2022 v 15:36 h nastaven na datum zjištění dva dny zpětně, ale aplikace nezaznamenala žádnou transakci k uhrazení parkovacího poplatku. Dopravní značení označuje placené parkoviště a řidič se musí řídit údaji na značce, dodatkové tabulce nebo parkovacím automatu (hodina), tedy uhradit parkovací poplatek. Přílohou úředního záznamu je mapa, na které je zakresleno stání vozidla u domu p. č. 607 a úsek, ve kterém je vyznačená zóna s dopravním omezením (parkoviště s parkovacím automatem). Začátek zóny je označen v oblouku na jednom konci náměstí Svobody poblíž p. č. 596 a konec zóny na opačném konci náměstí poblíž domu č. p. 609. Na přiložené fotografii je vidět vozidlo, před kterým stojí jiné vozidlo a před ním se nachází dopravní značka, která označuje konec zóny s dopravním omezením s vyobrazením parkovacích hodin.
31. Městský úřad doplnil správní spis o sdělení vlastníka komunikace (město Jeseník, Městský úřad Jeseník, odbor investic a majetku, oddělení majetku) z 23. 3. 2023 podle kterého shora citovaná dopravní značka IZ 8a (zóna s dopravním omezením – zóna s placeným parkováním) byla v den 15. 3. 2022 na svém místě, nebyla poškozena, byla čitelná a nebyla odstraněna. Ke stanovisku je připojena fotografie, která označuje začátek popsané zóny. Soud shledal shromáždění podkladů a popsané dokazování existence dopravní značky jako dostačující.
32. Součástí správního spisu je nařízení města Jeseník č. 1/2020, kterým se vymezují oblasti města Jeseník, ve kterých lze místní komunikace nebo jejich určené úseky užít za cenu sjednanou v souladu s cenovými předpisy. Podle připojeného ceníku je mezi úseky s placeným stáním s krátkodobým parkováním jmenována oblast „nám. Svobody – odstavné plochy od křižovatky ulice Poštovní – nám. Svobody po křižovatku u restaurace Gemer“, a to v bodě 1 a 2. Přílohou nařízení s č. 1 je mapa s vyznačenými úseky a příloha č. 2 s vymezenými časy zpoplatnění parkování (č. l. 96). Žalobce měl možnost se s nařízením seznámit, protože žalovaný mu zaslal odkaz na tento dokument na stránkách města Jeseník, kde je veřejně přístupný. Žalobce ve správním řízení k této otázce žádnou další námitku nevznášel.
33. Soud dospěl k závěru, že vyjmenované podklady rozhodnutí a důkazy byly dostatečné k prokázání přestupku a byly věrohodné. Tvrzení žalobce nevneslo do zjištěného skutkového stavu důvodné pochybnosti ve smyslu § 3 správního řádu.
34. **Nařízení obce o zpoplatnění komunikace nabylo účinnosti.** Žalobce namítal, že nebylo prokázáno, že nařízení bylo vyhlášeno. Žalovaný odkázal na datum údajného vyvěšení na úřední desce, který je vyznačen na samotném nařízení. Podle žalobce rukou učiněná poznámka o datu vyvěšení na úřední desce a datum svěšení neprokazuje, že nařízení bylo zveřejněno na úřední desce. Důkazem by bylo vyobrazení úřední desky se zveřejněným nařízením. Pochybnosti vyvolávají údaje o sejmutí 12. 9. 2020, protože byla sobota. Nejde o úřední den a je nepravděpodobné, že by někdo svěšoval něco z úřední desky. Město Jeseník zveřejňuje nařízení na svých webových stránkách. Jsou zde však zveřejněna nařízení z roku

2023 a pak až z roku 2019 a nařízení č. 1/2020 mezi nimi chybí. Proto žalobce přiložil k žalobě výtisky těchto stránek a navrhl je provést k důkazu.

35. Soud při jednání provedl důkaz vlastním výtiskem z webových stránek města Jeseník a zjistil z něho, že v roce 2020 byly zveřejněny dva dokumenty – Řád veřejných pohřebišť města Jeseníku a obecně závazná vyhláška – nařízení č. 1/2020, které z odkazu vytiskl a zjistil, že její znění odpovídá vyhlášce, která je součástí správního spisu (ta je v aktuálním úplném znění). Soud zjistil ze zveřejněného znění obecně závazné vyhlášky města Jeseník č. 1/2020, že se jí doplňuje obecně závazná vyhláška č. 6/2019 o místním poplatku za povolení k vjezdu motorovým vozidlem do vybraných míst a částí města. Podle vyhlášky zastupitelstvo města Jeseník na svém zasedání 18. 6. 2020 usnesením č. 374 vydalo podle § 14 zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, v souladu s § 10 písm. d) a § 84 odst. 2 písm. h) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů citovanou vyhlášku. Tato vyhláška podle čl. 2 nabývá účinnosti patnáctým dnem po dni vyhlášení, byla vyvěšena na úřední desce 23. 6. 2020 a snata z úřední desky ve čtvrtek 9. 7. 2020.
36. Soud provedl důkaz, který navrhl žalobce, a to seznamem zveřejněných nařízení města Jeseník. Podle toho seznamu v roce 2020 město Jeseník nezveřejnilo žádný dokument. Soud neshledal tuto listinu neznámého původu jako důvěryhodnou. Žalobce se může hájit jakýmkoliv způsobem, aniž by za to mohl být postižen. Žalobci proto nic nebránilo předložit seznam, který byl upravený. Žalobce však jeho věrohodnost nijak neprokázal. Proti věrohodnosti seznamu nařízení města Jeseník, který předložil žalobce, vypovídají další důkazy – otisky stránek a výtisky dokumentů, které obstaral soud a provedl je k důkazu a které provedl žalovaný zařazením aktuálního znění nařízení města Jeseník č. 1/2020 do spisu. Jako věrohodný shledal soud seznam nařízení, který sám vytiskl ze stránek města Jeseník a který obsahuje zveřejnění obecně závazné vyhlášky č. 1/2020 a dále text citovaného nařízení, které vložil do správního spisu žalovaný. Žalovaný neměl žádný důvod vkládat do spisu smyšlený dokument. Navíc jeho shodu se zveřejněným dokumentem potvrdilo dokazování soudu. Soud provedl důkaz i otiskem obrazovky, který zobrazuje i adresní řádku prohlížeče (URL adresu), pod kterou lze nařízení č. 1/2020 vyhledat. Jde o adresu jesenik.cz/storage/_mesto/ODSH20201123151643.pdf.
37. Soud nepřisvědčil námitce, že **parkovací automat nefungoval** a že se s touto námitkou správní orgány nevypořádaly. Žalobce tuto námitku vznesl až v druhém odvolání a žalovaný ji v napadeném rozhodnutí shledal jako účelovou a tomuto tvrzení neuvěřil.
38. Soud dospěl ke skutkovému závěru, že fungování parkovacího automatu bylo prokázáno oznámením městské policie a výpisem z aplikace MPLA, které byly v souladu s úředním záznamem městské policie z 22. 3. 2022. Z otisku ze systému MPLA inforcement vyplývá, že u vozidla v čase dotazu 15. 3. 2022 v 15:36 h nebyly nalezeny žádné relace a registrační značka vozidla neměla žádné oprávnění. Poslední aktualizace systému proběhla v 14:01 h. Otisk obrazovky vytvořil a vysvětlivky k němu dopsal strážník Bc. Radek Sedlář. Městská policie ověřila zaplacení parkovného bezprostředně po spáchání přestupku a nebyl zde žádný důvod nevěřit údajům zjištěným a zapsaným strážníky městské policie. Soud neshledal důvod k pokračování v dokazování vzhledem k obecným námitkám žalobce a k míře pravděpodobnosti u zjištěného skutkového stavu.
39. Soud se ztotožnil i s právním závěrem žalovaného, že žalobce svou verzi pouze vznesl, ale neuvedl k ní žádné důvody, aby zjištěný skutkový stav právně účinně zpochybnil, ani

nepředložil a nenavrhl žádné důkazy k prokázání svého tvrzení. Toto skutkové tvrzení žalobce proto bylo nevěrohodné.

40. Místem přestupku byla **místní komunikace** ve smyslu § 6 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích. Vlastníkem místní komunikace je obec, na jejímž území se místní komunikace nachází (§ 9 odst. 1 zákona č. 13/1997, o pozemních komunikacích).
41. Provedeným dokazováním bylo postaveno najisto, že pozemní komunikace označená jako náměstí Svobody v Jeseníku se nachází v obci Jeseník. Tato skutečnost vyplývá z map ve správním spise, nařízení města Jeseník č. 1/2020 včetně mapových příloh a označení jednotlivých zpoplatněných úseků místních komunikací, z fotografie vozidla na jmenovaném náměstí, které jsou v souladu s úředním záznamem a oznámením přestupku.
42. Nedůvodná je proto námitka, že **správní orgány nezjistily skutkový stav** v souladu s § 3 a § 50 a násl. správního řádu.
43. Podle § 3 správního řádu byly správní orgány povinny zjistit skutkový stav tak, aby o něm nebyly důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2. Tuto povinnost upřesňují § 50 odst. 2 a 3 správního řádu, podle kterých *„podklady pro vydání rozhodnutí opatřuje správní orgán. Jestliže to nemůže ohrozit účel řízení, může na požádání účastníka správní orgán připustit, aby za něj podklady pro vydání rozhodnutí opatřil tento účastník. Nestanoví-li zvláštní zákon jinak, jsou účastníci povinni při opatřování podkladů pro vydání rozhodnutí poskytovat správnímu orgánu veškerou potřebnou součinnost“* a *„správní orgán je povinen zjistit všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu. V řízení, v němž má být z moci úřední uložena povinnost, je správní orgán povinen i bez návrhu zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu má být povinnost uložena.“*
44. Především nelze odhlédnout od skutečnosti, že žalobce uplatnil jinou – a přitom nevěrohodnou skutkovou verzi posuzované věci – prvně až po provedení dokazování, ačkoli ji mohl namítnout dříve (důležitosti tvrzené skutečnosti si je přitom nepochybně vědom i právní laik). I při plném respektování vyloučení aplikace zásady koncentrace řízení ve smyslu § 82 odst. 4 správního řádu v oblasti správního trestání (např. rozsudek NSS č. j. 5 As 7/2011-48) se uplatnění žalobcovy verze příběhu co nejdříve jeví být naprosto přirozenou reakcí člověka, který bezpečně ví, že se přestupku nedopustil (obdobně např. rozsudky NSS č. j. 2 As 52/2011-47 nebo č. j. 6 As 126/2015-42). Obrana tohoto typu, předestřená obviněným až v pozdějším stádiu správního řízení (nebo až v řízení soudním), se totiž může jevit (a v dané věci se také jeví) dle kontextu věci jako účelová (např. rozsudek NSS č. j. 2 As 214/2016-24).
45. Žalobce vnášel do zjištěného skutkového stavu pochybnosti, které však v kontextu celé věci soud vyhodnotil jako nedůvodné ve smyslu § 3 správního řádu. Žalobce vznesením shora uvedených námitek na sebe přenesl důkazní břemeno, které však neunesl. Podstatné je to, že námitky žalobce nebyly přesvědčivé a to, že je vůbec věrohodně neprokázal, ani nenavrhl takové důkazy, které by významně narušily jistotu ve stávajícím zjištění skutkového stavu nebo navodily důvodné pochybnosti (k přenesení důkazního břemene srov. rozsudek NSS č. j. 1 As 45/2013-37, bod 24).
46. Soudem provedené dokazování mělo natolik malý rozsah, že nenahrazovalo činnost správních orgánů, jednalo se o projev plné jurisdikce soudu (srov. např. rozsudek NSS č. j. 2 As 74/2018-38 nebo usnesení rozšířeného senátu NSS č. j. 10 As 24/2015-71).

47. Soud uzavřel, že neshledal potřebu provádět další dokazování s ohledem na nekonkrétnost námitek, a protože skutkový stav byl zjištěn v souladu se zákony; další dokazování by bylo nadbytečné. Napadené rozhodnutí bylo přezkoumatelné. Správní orgány zjistily skutkový stav v souladu se závěry usnesení rozšířeného senátu č. j. 5 As 126/2011-68, č. 3014/2014 Sb. NSS. Rozšířený senát judikoval, že správní orgán je povinen postupovat v řízení o přestupku tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu potřebném pro rozhodnutí o přestupku (§ 3 správního řádu).
48. Správní orgány užily správní uvážení (při volbě procesních kroků i uložení správního trestu) a zjistily skutkový stav, vybraly právní předpisy, pod které jej subsumovaly a z toho vyvodily skutkové i právní závěry v souladu se zákony, mezinárodními smlouvami a právními zásadami.
49. Soud rozhodl o nákladech řízení v souladu s § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok III) a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, respektive ani úhradu nákladů řízení nepožadoval, proto se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává (výrok II).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 30. října 2025

Martina Rýznarová v. r.
samosoudkyně